

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7C/454/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115225649
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4115225649.9

Uznesenie

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. V. W. XXX/X, K., zastúpený JUDr. Peter Havlík, advokát, so sídlom Podzámska 18, Nitra, IČO:42 199 638, proti žalovanej: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X., O., zastúpená LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, Zvolen, IČO : 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť žalobcu zo dňa 05.03.2018 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania spolu vo výške 2.688,15 eura pozostávajúce z trov právneho zastúpenia súdu prvej inštancie vo výške 1.956,21 eura a odvolacieho konania vo výške 731,94 eura, na účet právneho zástupcu LawService, s.r.o., Stráž 3/223, Zvolen, IČO : 36 861 723, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V dôvodoch uviedol, že dňa 20.08.2015 bola Okresnému súdu Nitra doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom uznesením 7C/454/2015 - 350 zo dňa 27.09.2016 súd prvej inštancie konanie zastavil, žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalobcovi vrátil súdny poplatok. V dôsledku odvolania rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením 25Co/96/2017 - 367 zo dňa 20.10.2017 uznesenie súdu prvej v napadnutej časti týkajúcej sa o trov konania zmenil tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na uvedené súd priznal žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia prvoinštančného konania vo výške 1.956,21 eura, ktoré pozostávali z úkonov právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 26.05.2016 v sume 592,23 eura, vyjadrenie k žalobe zo dňa 23.09.2016 v sume 592,23 eura, účasť na pojednávaní dňa 27.09.2016 v sume 296,26 eura (1/2 úkonu podľa § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Ku každému úkonu priznal režijný paušál, ktorý v roku 2016 bol v sume 8,58 eura. Ďalej priznal náhradu cestovného za cestu Zvolen-Nitra a späť na pojednávanie dňa 27.09.2016 vo výške 52,11 eura a náhradu za stratu času vo výške 71,50 eura za 5 polhodín, t.j. 5 x 13,40 eura. Ďalej súd priznal aj náhradu trov konania za odvolacie konanie, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia vo výške 731,94 eura a to za dva úkony - odvolanie voči výroku o trovách konania v sume 292,26 eura (1/2 úkonu) a vyjadrenie k vyjadreniu v sume 292,26 eura (1/2 úkonu). Ku každému úkonu priznal režijný paušál, ktorý v roku 2016 bol v sume 8,58 eura. Keďže právny zástupca žalovaného je platcom DPH, priznal aj náhradu 20% DPH. Z uvedených dôvodov uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 2.667,80 eura. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 CSP, § 10 ods. 1, § 13a ods. 4, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca sťažnosť, namietajúc, že súd pri určení výšky trov konania vychádzal z nesprávneho zákonného ustanovenia a pri určení výšky nepostupoval v zmysle zákona a ustálenej súdnej judikatúry, keďže súd v predmetom spore vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eura podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý

tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, pričom súd vyhodnotil predmet sporu ako neoceniteľný. V danom prípade správe mal aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to z dôvodu predmet konania nemožno oceniť peniazmi, resp. nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Uviedol, že boli prevzaté do výroku rozhodnutia a odôvodnenia len žalovanou uplatnené trovy konania, bez toho, aby bolo odôvodnené ako súd dospel k výpočtu trov konania, z akej výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal. Uviedol, že pre určenie výšky trov konania sú rozhodujúce skutočnosti, a to že žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva, zapísaného katastrom nehnuteľností v prospech žalovanej na základe absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, v ktorej žalovaná ponúkla za kúpu sporných nehnuteľností kúpnu cenu vo výške 4.930 eur, následne si žalovaná vyčíslila výšku trov konania z hodnoty, ktorá je 17 násobne vyššia ako žalovaným vyplatená kúpna cena, len za účelom obohatenia sa prostredníctvom inštitútu trov konania. Ak teda žalovaná tvrdila a dokazovala, že ňou ponúknutá kúpna cena za sporné nehnuteľnosti bola primeraná trhovej hodnote a kúpnu cenu považovala za platnú, mala pri vyčíslení trov konania vychádzať z kúpnej ceny 4930 eur ako základnej sadzby tarifnej hodnoty v zmysle zákona. V danom prípade žalobca vzal žalobu späť dôvodne, pretože sa svojho práva domohol v katastrálnom konaní, žalovaná teda nebola úspešná v konaní o vklade, pretože tieto nehnuteľnosti nadobudla v rozpore so zákonom na základe absolútnej neplatnej kúpnej zmluvy. Ak sa súd nestotožňuje s argumentáciou, že v predmetom spore nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, je nutné podľa žalobcu vychádzať z kúpnej ceny 4930 eur ako základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta podľa § 10 ods. 1 vyhlášky. Okrem toho namietal, že súd nepreskúmaval účelnosť uplatnených trov konania žalovanou. Trovy konania uplatnené žalovanou považoval za neúčelné, a na tieto nebolo možné prihliadať, keďže vznikli zastupovaním advokátom tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných veciach). Namietal, že rýchlosť rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške trov konania je neštandardná. Záverom dodal, že v dôsledku dôvodného späťvzatie žaloby, súd priznal a následne expresne vyčíslil trovy konania v prospech žalovanej, ktorá konala počas uzatvárania zmlúv v rozpore so zákonom.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedla, že predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva. Žalobca v žalobe uvádzal hodnotu pozemku vo výške 83.900 eur, pričom podľa právnej úpravy sa za tarifnú hodnotu považuje hodnota veci o ktorej vlastníctvo sa vedie spor a východiskom je cena veci určená pri začatí právnej služby. Namietku neúčelnosti nepovažuje za opodstatnenú, žalobca mohol vzniku trov zabrániť, pokiaľ by žalobu vzal späť bez zbytočného odkladu po tom, ako sa dozvedel, že bolo právoplatne vyhovené protestu prokurátora, čo konštatoval aj Krajský súd v bode 14. uznesenia sp. zn. 25C/96/2017. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe, ktorá jej bola doručená a tiež sa zúčastnila pojednávania dňa 27.09.2016, pretože jej nebolo dopredu oznámené že došlo k späťvzatiu žaloby. Rovnako účelným bolo aj odvolanie a následné písomné vyjadrenie. Protest prokurátora bol podaný z dôvodu, že bolo porušené predkupné právo štátu na pozemkoch, na ktorých sa má realizovať významná investícia, čo má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Dôvody pre ktoré boli protestu prokurátora vyhovené sú iné ako uvádza žalobca. Z uvedených dôvodov žiadala sťažnosť zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť je nedôvodná, preto ju zamietol.

5. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

6. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje ina

7. Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je
do 165,97 eura 16,60 eura,
nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eur + 1,66 eura za každých aj začatých
33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura,
nad 663,88 eura do 6 638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých
331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura,
nad 6 638,78 eura do 33 193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých
1 659,70 eura prevyšujúcich sumu 6 638,78 eura,

nad 33 193,92 eura 486,29 eura + 6,64 eura za každých aj začatých 3 319,39 eura prevyšujúcich sumu 33 193,92 eura.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

9. V danom prípade bol žalovanej priznaný nárok na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania z dôvodu, že žalobca zaviniť zastavenie konanie z dôvodu späťvzatia žaloby. Súd prvej inštancie sa s vyčíslením odmeny za právne služby právnomu zástupcovi žalovanej v napadnutom rozhodnutí v celom rozsahu stotožňuje a priznané trovy právneho zastúpenia považuje za správne, odôvodnené, preukázané a účelné v celom rozsahu, preto dospeť k záveru, že sťažnosť žalobcu treba ako nedôvodnú zamietnuť.

10. Súd námietku žalobcu, že v danom prípade je potrebné pri priznaní náhrady trov konania vychádzať z tarifnej odmeny stanovenej v § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., považoval za nedôvodnú. V danej veci išlo o predmet konania, ktorý je oceneľný v peniazoch (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 M Cdo 17/2010 zo dňa 15. apríla 2011), a preto bolo potrebné pri priznávaní náhrady trov konania vychádzať z § 9 ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1 vyhlášky. Súd poukazuje na to, že ak ide o konanie o návrhu na určenie vlastníctva k nehnuteľnosti (ako je to v prejednávanej veci), sú predmetom konania, t.j. tým, čoho sa účastník pri procesnej ochrane svojho subjektívneho práva (oprávneného záujmu) domáha, skutočnosti, za ktorých sa zakladá ochrana vlastníckeho práva vrátane jeho predmetu, ktorý tvorí oceneľnú hmotnú vec. Možno preto uzavrieť, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom daného súdneho sporu, peniazmi oceneľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že súdny poplatok za návrh sa v tomto prípade vyrubol podľa položky č. 1 b) sadzobníka súdnych poplatkov.

11. V danom prípade bolo predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a v tomto prípade je potrebné sa za hodnotu považuje hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor a východiskom je cena veci určená pri začatí právnej služby. V tomto prípade žalobca sám v žalobe uviedol, že hodnota nehnuteľností je 83.900 eur, ktorá bola základom na určenie tarifnej hodnoty podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a hodnota jedného úkonu právnej služby tak predstavuje sumu 592,53 eura. Súd dodáva, že hodnota nehnuteľností uvádzaná žalobcom v podanej žalobe zodpovedá aj kúpnej cene predmetných nehnuteľností, ktoré boli predmetom sporu, uvádzaná v kúpnej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou MH Invest, s.r.o. zo dňa 03.03.2016, účinná od 26.04.2016, ktorou žalobca previedol predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť MH Invest, s.r.o. za kúpnu cenu 84.845,30 eura. V danom prípade nemožno v danej veci aplikovať ani § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pričom z podania sťažnosti je zrejmé, že žalobca má na mysli ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. hoci nesprávne uvádza ust. § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

12. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu akom boli žalovanou účelne vynaložené, pričom ich výšku súdom v napadnutom rozhodnutí považuje za správnu. V tomto smere trovy konania žalovanej pozostávajú z trov právneho zastúpenia v prvoinštančnom a odvolacom konaní v sume 2.688,15 eura. S vyčíslením odmeny za právne služby právnomu zástupcovi žalovanej sa súd prvej inštancie stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery súd sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.